

2.4 Opslag voor onregelmatige dienst (weekend- en avonddienst)

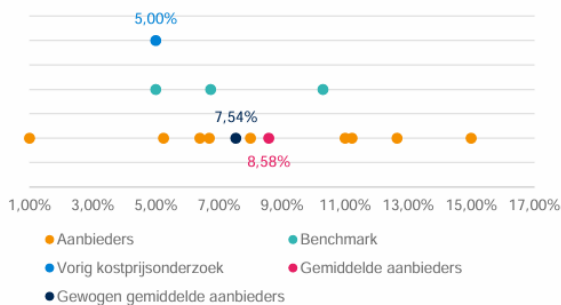
In de cao's zijn opslagen opgenomen voor onregelmatige werktijden. Werknemers ontvangen meer loon als zij 's avonds (na 20.00 uur) of in het weekend werken. De onregelmatigheidstoelage berekenen we als opslag bovenop de bruto loonkosten.

Bevindingen opslag voor onregelmatige dienst

Figuur 7 toont de opslagen voor onregelmatige diensten van aanbieders, benchmarkgemeenten² en het opslagpercentage uit het vorige kostprijsonderzoek. De meeste aanbieders hebben geen onderscheid gemaakt in het opslagpercentage voor begeleiding, toezicht of dagbesteding. Daarom wordt deze hier in het algemeen

toegelicht. Wel ligt het percentage opslag voor onregelmatige diensten volgens aanbieders in de praktijk doorgaans hoger voor toezicht dan voor dagbesteding.

Te zien is dat het percentage opslag voor onregelmatige diensten dat aanbieders in dit kostprijsonderzoek opgeven, in bijna alle gevallen hoger ligt dan het percentage dat gehanteerd werd in het vorige kostprijsonderzoek (5%). Het gewogen gemiddelde van aanbieders ligt met 7,54% iets onder het gemiddelde (8,58%). Bovendien lijkt het gewogen gemiddelde ook in de buurt te liggen van het gemiddelde van de drie benchmarkgemeenten.

Figuur 7. Opslag voor avonden en weekenden

2.5 Niet-productieve uren

De niet-productieve (of niet-declarabele) uren zijn opgebouwd uit de volgende onderdelen:

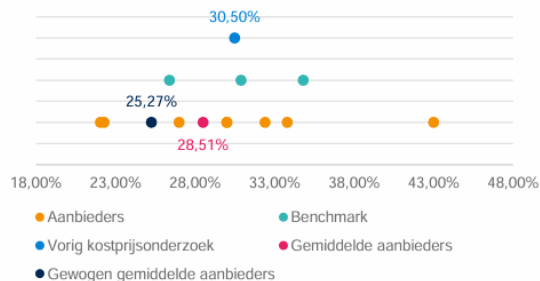
- Indirecte uren zijn de uren die niet aan een specifieke cliënt worden besteed. Te denken valt aan reistijd, (werk)overleggen, interview, opleiding, et cetera;
- Verlof;
- Ziekteverzuim.

Niet-declarabele uren moeten aanbieders wel gewoon als loon uitbetalen, daarom is een opslag nodig om hiervoor te corrigeren. We meten de niet-productieve uren als het percentage van het totale dienstverband dat niet declarabel is.

Bevindingen niet-productieve uren

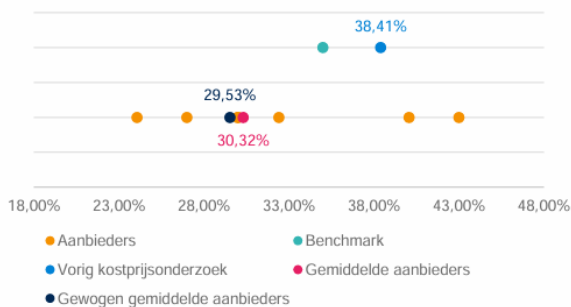
Hieronder volgen de cijfers over de niet productieve uren. We hebben een onderscheid gemaakt tussen de producten met en zonder verblijf. Bij Individuele begeleiding thuis is er namelijk sprake van reistijd van en naar cliënten, wat bij Verblijf minder of niet het geval is. Ook hier heeft niet iedere aanbieder dit onderscheid gemaakt, maar sommige wel.

Wanneer we kijken naar de niet productieve uren voor Beschermd wonen en geclusterd wonen, valt op dat de waarnemingen van aanbieders zeer uiteenlopen. Zowel het gemiddelde als het gewogen gemiddelde van aanbieders is lager dan het percentage niet-productieve uren uit het vorige kostprijsonderzoek. Ook twee van de drie benchmarkgemeenten zitten boven het gemiddelde dat aanbieders opgeven, en alle drie de benchmarkgemeenten zitten boven het gewogen gemiddelde van aanbieders in dit kostprijsonderzoek.

Figuur 88. Niet-productieve uren (intramuraal)

Wanneer we kijken naar de niet-productieve uren voor Intensieve begeleiding thuis, zien we dat het gewogen gemiddelde en het gemiddelde van aanbieders rond de 30% ligt. Dit ligt fors onder het percentage dat uit het vorige kostprijsonderzoek volgde en ook fors onder de enige benchmarkgemeente.

Figuur 9. Niet-productieve uren (Intensieve begeleiding thuis)

Voor ziekteverzuim en verlof vullen de aanbieders doorgans een percentage in dat organisatiebreed is (en waar dus geen verschil te zien is tussen de verschillende hulpvormen):

- Het percentage verlof bij de verschillende aanbieders varieert tussen de 10% en de 14%. Het gemiddelde verlofpercentage van de aanbieders ligt op 8,0%, daar waar het gewogen gemiddelde met 6,3% iets lager ligt;
- Het percentage voor ziekteverzuim varieert tussen de 2% en de 10%. Het gemiddelde percentage ziekteverzuim van de aanbieders ligt op 5,4%. Het gewogen gemiddelde ligt iets hoger met 6,1%.

'die kosten die niet in het format zijn opgenomen', met als nadere toelichting 'vervanging bij verzuim of opleiding, overige kosten zoals overig personeel (HR, financiële afdeling, facilitair, directie, et cetera), ICT, energie en verzekeringen (dit betreft niet de huisvestings- en inventarisatiekosten)'. Deze definitie is dezelfde als in het vorige kostprijsonderzoek en gangbaar voor kostprijsonderzoeken. In de praktijk kunnen aanbieders hier bijvoorbeeld ook schoonmaakkosten en hotelmatige kosten in hebben opgenomen. De kosten zijn opgenomen als percentage van de loonkosten. Het overheadpercentage hangt sterk af van de bedrijfsvoering, omvang en reikwijdte van de zorgaanbieder. Een hoge overhead betekent niet direct lage efficiency: een bedrijf kan om velerlei redenen grotere overheadkosten hebben.

Naast overheadkosten hebben we ook opleidingskosten en overige kosten uitgevraagd bij aanbieders.

- Onder opleidingskosten wordt verstaan: de kosten die een werkgever maakt voor trainingen, opleidingen of bijvoorbeeld een loopbaanbudget voor medewerkers om zich verder te ontwikkelen. In de praktijk geldt doorgaans een percentage van 2% tot 3%.
- Onder overige kosten wordt verstaan: indirecte (personele) kosten zoals vervangingskosten voor ziek personeel of personeel dat een opleiding volgt (bijvoorbeeld in de vorm van inhuur).

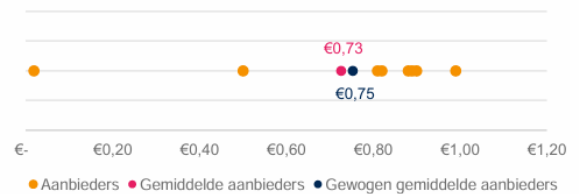
Bevindingen overhead, opleidings- en overige kosten

In het volgende figuur zijn de percentages van aanbieders voor overhead, opleidingskosten en overige kosten bij elkaar opgeteld en vergeleken met het percentage vanuit het vorige kostprijsonderzoek en benchmarkgemeenten.³

De percentages van aanbieders voor overhead, opleidingskosten en overige kosten lopen uiteen van 24% tot 47,9%. Het gemiddelde van de aanbieders ligt op 35,6%, daar waar het gewogen gemiddelde met 39,8% een stuk hoger ligt. Ten opzichte van de

2.6 Reiskosten

Reiskosten woon-werk en werk-werk zijn kosten die voor rekening van de werkgevers komen en daarmee onderdeel zijn van de kostprijs. In onze vragenlijst hebben we deze reiskosten uitgevraagd als bedrag per uur per begeleider. Reiskosten werk-werk zijn vooral van toepassing bij intensieve begeleiding thuis en niet tot nauwelijks bij beschermd of geclusterd wonen. Het is de meeste aanbieders evenwel niet goed gelukt om de kosten voor werk-werk goed in beeld te brengen voor intensieve begeleiding thuis. De kosten voor werk-werk liggen waarschijnlijk hoger dan woon-werk voor intensieve begeleiding thuis, omdat van cliënt naar cliënt wordt gereisd. Voor de reiskosten hebben we geen benchmarkgegevens kunnen vinden. De reiskosten voor woon-werk zijn weergegeven in onderstaande figuur.

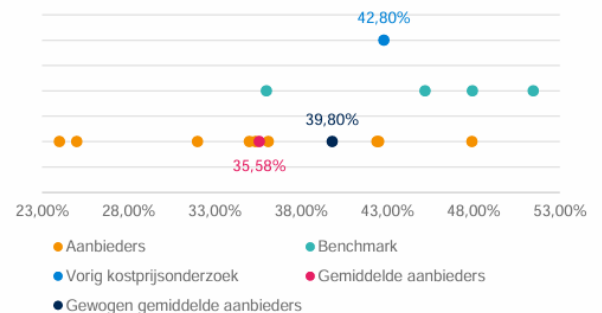
Figuur 10. Reiskosten woon-werk per uur per begeleider

De meeste aanbieders variëren in hun reiskosten tussen de € 0,80 en € 1,00. Twee aanbieders zitten fors lager met € 0,50 en € 0,02 per uur. Het gemiddelde en het gewogen gemiddelde liggen bij elkaar in de buurt met € 0,73 en € 0,75 per uur per begeleider.

2.7 Overhead, opleidingskosten en overige kosten

Overheadkosten zijn overige kosten die gelieerd zijn aan het geleverde product, afgezet tegen de directe personeelskosten. In de uitvraag is de volgende definitie gehanteerd

benchmarkgemeenten zijn de percentages in Zeeland erg laag. Slechts één benchmarkgemeente heeft een lager percentage dan het gewogen gemiddelde. Het gemiddelde van de aanbieders van Zeeland ligt bovendien lager dan de laagste waarde van de benchmarkgemeenten. Ten opzichte van de waarde uit het vorige kostprijsonderzoek (42,8%), uitgevoerd in 2019, zijn de percentages nu een stuk lager.

Figuur 11. Overhead, opleidingskosten en overige kosten

Wanneer we de waarden uitsplitsen naar de losse waarden voor overheadkosten, opleidingskosten en overige kosten zien we het volgende:

- De percentages voor overheadkosten variëren tussen de 22% en 41%. Het gemiddelde komt uit op 29,3% en het gewogen gemiddelde op 33,9%. De variatie overheadkosten verklaart in grote mate de variatie die te zien is in bovenstaande figuur;
- De percentages voor opleidingskosten variëren tussen 2% en 5%. Het gemiddelde percentage komt uit op 2,9% en het gewogen gemiddelde op 2,7%;

Kopie uit rapportage KPO 2022, door Significant

- c. De percentages voor overige kosten variëren tussen 0% en 8,4%. Vier van de negen aanbieders hebben hier bovendien geen percentage opgegeven. Het gemiddelde komt uit op 5,0% en het gewogen gemiddelde op 4,5%.

Wanneer we de kosten voor de wooncomponent uitsplitsen naar huisvestingskosten en hotelmatige voorziening, zien we dat:

- a. Acht van de negen aanbieders het bedrag voor NHC en NIC van de NZa hebben overgenomen. Een aanbieder heeft een hoger bedrag opgegeven van € 43,13;
- b. De hotelmatige kosten variëren van € 10,00 tot € 27,51 per etmaal. De gemiddelde kosten komen uit op € 17,92 en het gewogen gemiddelde komt hoger uit op € 23,94 per etmaal. De voedingskosten zijn onderdeel van deze hotelmatige kosten. Hiervoor wordt vaak de inschatting van het NIBUD als basis gehanteerd. Het NIBUD schat de minimale kosten voor voeding per dag op € 6,82 (mannen in de leeftijd 14 - 50 jaar).